

SCRISOARE CIRCULARĂ - ianuarie 1985

Tuturor preaiubiților în Hristos, salutări în numele scump al Domnului Isus Hristos. Anul 1984 a venit și a trecut. Niciuna dintre ocaziile pierdute de noi nu se va mai întoarce vreodată. Să privim împreună realitatea în față și să fim pregătiți pentru lupta finală. Înainte ca Domnul să-și ia poporul acasă, trebuie câștigate victorii mari. Nu suntem la un picnic, ci pe câmpul de luptă.

Pavel scrie în Efeseni 6 de la versetul 10: *“Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ținea piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.”*

Acest pasaj biblic ne este cunoscut tuturor, dar cine își dă seama de realitatea celor exprimate aici? Să-I cerem cu sinceritate lui Dumnezeu să ne ajute, ca să-l putem birui pe dușman și să luptăm lupta cea bună a credinței până ce în final vom ajunge la victorie. Suntem foarte mulțumitori pentru că ne-a fost descoperit Cuvântul lui Dumnezeu și pentru toate tainele descoperite prin slujba profetică. Dar pentru această ultimă luptă avem nevoie de toată armătura lui Dumnezeu. Nu putem fi biruitori prin discuții și explicații despre anumite învățături; Satana râde de noi pentru că ne pierdem timpul. Noi trebuie să ne unim cu Hristos și să ținem piept împreună Satanei și trucurilor lui.

Noi vom avea credința biblică și ne vom revendica drepturile date de Dumnezeu numai dacă vom înțelege că luptăm împotriva unui dușman învins. În Coloseni 2:13-15 citim un lucru atotsuficient: *“Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșalele. A șters zăpislă cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile, și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.”*

Acest lucru s-a întâmplat atunci când Mântuitorul a murit pentru noi. Este cuprinsă aici eliberarea totală și mântuirea. Noi am fost în mintea și în planul veșnic al lui Dumnezeu chiar înainte de a fi fost născuți – de fapt noi am fost în Hristos și am murit cu El, am fost îngropați și am înviat cu El. Nici un copil al lui Dumnezeu nu trebuie să se îndoiască de lucrarea de răscumpărare veșnic valabilă. Adevărul păcat este necredința; aceasta duce la neascultare și este descoperită ca fărâdele. Într-un astfel de caz, persoana respectivă moare în acel păcat. A crede înseamnă simplu a recunoaște și a accepta harul și iertarea lui Dumnezeu.

Conform Efeseni 1:3, noi am fost binecuvântați cu toate binecuvântările duhovnicești, în locurile cerești în Hristos Isus Domnul nostru, știind că am fost aleși în El înainte de întemeierea lumii, fiind predestinați conform voii Lui proprii. Pe Calvar s-a plătit pentru tot ceea ce pretindea de la noi Cuvântul și Legea lui Dumnezeu. Împotriva aleșilor lui Dumnezeu nu se mai poate aduce nici o acuzație (Romani 8:33). Fiecare pretenție a Satanei este un fals. Zăpislă cu toate poruncile pe care noi nu le-am putut împlini, care stătea împotriva noastră, a fost rupt și pironit pe cruce. Prin neascultarea lui Adam noi am fost despărțiți de Dumnezeu, dar prin ascultarea desăvârșită a lui Isus Hristos, am fost împăcați cu Dumnezeu.

Să înțelegem că toate forțele dușmanului au fost dezarmate la Calvar iar răscumpărărilor li s-a dat întreaga armătură a lui Dumnezeu ca să lupte cu forțele învinse ale dușmanului. Este ciudat, forțele răului nu se află încă la destinația lor finală. Încă se găsesc în locurile cerești, și de acolo influențează pe oricine pot. Dacă aceste forțe ar veni din iad, nu ar putea vorbi atât de religios și pios, precum o fac acum. Dar pentru că se află în locurile cerești, cunosc foarte bine acele lucruri care aparțin Împărăției lui Dumnezeu.

Fratele Branham a vorbit despre “Lupta cea mai mare”. Influența începe în mințile noastre, apoi se materializează prin fapte. Eva a ascultat de șarpele care a luat Cuvântul lui Dumnezeu, dar l-a prezentat într-un fel schimbat. În acest fel au loc toate înșelătoriile până în timpul acesta. Întotdeauna o învățătură greșită este luată dintr-o învățătură corectă, pentru că trebuie să aibă o aparență biblică. Altfel credincioșii nu vor cădea în capcană. La fel de sigur cum Răscumpărătorul a folosit Cuvântul original al lui Dumnezeu ca să-l învingă pe dușmanul care întrebuintă greșit Cuvântul și-l scotea din context, la fel noi, ca popor al lui Dumnezeu vom birui numai prin sângele Mielului, și făcând din Cuvânt mărturia noastră (Apocalipsa 12:11). Dușmanului nu-i pasă cine suntem noi, dar el va trebui să respecte Cuvântul original al lui Dumnezeu și va trebui să se plece în fața acestuia. De aceea autoritatea noastră dată de Dumnezeu nu vine printr-o probabilitate (presupunere); vine doar prin folosirea corectă a sfântului Cuvânt al lui Dumnezeu.

Tuturor ne este cunoscut faptul că de la început slujba Domnului Isus Hristos a constat în scoaterea duhurilor rele, vindecarea bolnavilor și eliberarea celor legați. Când El i-a chemat pe cei doisprezece și pe cei șaptezeci, le-a dat aceeași autoritate să scoată draci și să vindece bolnavi. În sfârșit, El a subliniat acest lucru în marea Sa trimitere.

Dacă noi urmează să continuăm slujba Domnului și a apostolilor, trebuie să ne comparăm (măsurăm) cu slujba apostolică restituită a fratelui nostru drag Branham. El nu a venit numai cu cuvinte și cu învățături, ci Împărăția lui Dumnezeu a fost descoperită în puterea Duhului Sfânt.

Înainte ca noi să putem vedea o astfel de slujbă repetându-se, trebuie să vină recunoașterea faptului că trebuie să o avem. Atunci noi venim într-o stare de disperare, rugându-l pe Dumnezeu să ia de la noi rușinea (ocara) și să ne readucă la starea bisericii primare. Făgăduințele lui Dumnezeu rămân adevărate până la sfârșit. Ca biserică biblică, noi trebuie să facem acei pași biblici. Este nevoie de un început nou, nu printr-o învățătură sau metodă nouă, nu printr-o nouă interpretare, ci prin vechile slujbe biblice. Trebuie să fim eliberați de iluzii care nu au nimic în comun cu realitatea dovedită. Niciuna din pretențiile nebiblice nu va deveni vreodată biblică. Dacă ceva nu este corect, atunci este greșit. Dacă nu este de la Dumnezeu, este de la Satana. Dacă facem un inventar și ne cercetăm inimile, ar trebui să fim în stare să vedem care sunt motivațiile și obiectivele care ne însuflețesc.

Dacă am primit viața lui Dumnezeu prin nașterea din nou, atunci suntem părtași ai naturii Lui divine. Ca răscumpărați, vom manifesta automat calitățile Răscumpărătorului. Acestea nu sunt lucruri despre care vorbim, ci pe care le posedăm. În această luptă duhovnicească finală noi trebuie să recunoaștem că Isus Hristos, Domnul nostru a dus această bătălie în Ghetsimani și a mers la Calvar ca să strige: "S-a isprăvit." Trebuie să recunoaștem că la Calvar a avut loc marea zi a răscumpărării atotsuficiente și noi am fost scoși din Împărăția întinericului și așezați în Împărăția lui Dumnezeu. Credința noastră biblică în Isus Hristos este în sine biruință: prin aceasta biruim toate atacurile dușmanului. Să observăm că toate învățăturile greșite sunt cauzate de influența duhurilor greșite (rele). Ele își au originea în raționamente firești, iar Scripturile sunt folosite într-un mod greșit spre a susține acele idei.

Revenirea lui Isus Hristos

În legătură cu această temă, se vor propaga diferite puncte de vedere până ce Domnul se întoarce. În Scripturi găsim descrise evenimentele legate de prima, a doua și a treia venire. Fratele Branham a spus: "Urmăriți-L pe Hristos. Prima venire: El a venit ca muritor, ca să-și verse sângele și să moară. Este așa? Aceasta este prima Lui venire. A doua venire este răpirea. Noi Îl întâlnim în nori – nemurire. A treia Sa venire: El este Dumnezeu întrupat. Amin. Dumnezeu – Emanuel, ca să domnească pe pământ. Așa este. Doar trei." (Peceti, pagina 308). În predica "Cuvântul vorbit este sămânța originală", la pagina 5, el a spus: "Sunt trei venituri ale lui Hristos. El a venit odată ca să-și răscumpere Mireasa, apoi vine a doua oară în Răpire ca să-și răpească Mireasa; El vine din nou în Împărăția de o mie de ani cu Mireasa Lui."

Să nu judecăm prea repede pe cineva, căci chiar ucenicii nu au făcut deosebirea în ceea ce privește făgăduințele primei venituri: "L-au întrebat: 'Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?' " (Fapte 1:6b). Când Mântuitorul nostru a vorbit despre suferințele Sale, Petru a spus: "Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu ți se întâmple așa ceva!" Cu toții știm că Domnul s-a întors și i-a spus: "Înapoia Mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor." (Matei 16:22-23) Acest lucru arată foarte clar că dacă noi vorbim despre lucruri divine prin prisma înțelegerii noastre firești, suntem sub influența Satanei, așa cum a fost și Petru în acel moment. Dar Petru n-a făcut o învățătură din asta, ci a vorbit odată, și corectura a pus capăt acestor lucruri.

A doua venire a lui Hristos poate avea loc în orice moment. Noi recunoaștem ziua în care Dumnezeu ne-a vizitat și vedem semnele ce arată spre acel eveniment. Revenirea iminentă a iubitului nostru Domn Isus Hristos, va fi evenimentul suprem pentru toți aceia care iubesc arătarea Lui.

Învățătura care spune că Hristos deja a venit, trebuie respinsă ca falsă și total nebiblică. Niciuna dintre făgăduințele legate de acel eveniment nu s-a împlinit. Descoperirea tainelor ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost a doua venire a lui Hristos. Revărsarea Duhului Sfânt nu a fost a doua venire a lui Hristos, ci experiența prin care Hristos locuiește în noi. Arătarea din norul supranatural din 28 februarie 1963, a avut o mare importanță; după aceasta, pecetea au fost deschise, hrana duhovnicească - mana ascunsă, a fost depozitată ca sufletele înfometate să poată fi hrănite. Dar aceasta nu a fost răpirea Miresei Sale care va avea loc la a doua venire a Lui.

De asemenea, nu există nici un loc în care fratele Branham să fi menționat că la timpul acela Hristos ar fi făcut un nou legământ. El niciodată nu a spus că Apocalipsa 10 a fost a doua venire. El n-a învățat niciodată că timpul harului s-a încheiat, sau că noi suntem acum la cina de nuntă, și nici nu este fratele Branham responsabil de toate învățăturile care circulă acum. În 26 aprilie 1965, în predica sa "Dovedindu-Și Cuvântul", fratele Branham a făcut încă o chemare la altar. La ce bun, dacă timpul harului s-ar fi sfârșit? El a spus: "Probabil niciodată nu veți fi mai aproape de El ca atunci când Îl vedeți în persoană, când vine din ceruri în trupul Său vizibil." Până la sfârșitul său, fratele Branham a așteptat revenirea Domnului, ca de altfel toți adevărații credincioși din zilele apostolilor, până azi. Cum poate cineva să susțină doctrina "Hristos a venit în '63", dacă fratele Branham însuși, în 1965, aștepta venirea Lui? Din sfintele Scripturi și din predicile fratelui Branham, care totdeauna s-au bazat pe Biblie, sunt învățate foarte clar evenimentele care înconjoară a doua venire a lui Hristos.

În 2 Tesaloniceni 2, Pavel ne avertizează cu următoarele cuvinte: "Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați clătinați așa de repede în

mintea voastră, și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă...” Oamenii sunt clătinați pentru că cineva prezintă o doctrină folosind atrăgătoare cuvinte “descoperire” și “taină”. Ei omit faptul că revenirea lui Hristos este un eveniment, nu o doctrină. La fel este și cu învierea, ridicarea la cer, răpirea și ospățul nunții Mielului: sunt **evenimente**. În Biblia germană și în alte traduceri cuvântul “răpire” este folosit în 1 Tesaloniceni 4:17 și Evrei 11:5. Enoh, al șaptelea de la Adam, a fost luat și nu a mai fost găsit pe pământ (Gen. 5:22-24). La fel va fi la sfârșitul acestei a șaptea epoci cu toți aceia în care Dumnezeu și-a găsit plăcerea.

Unii pretind că a avut loc învierea; ei învață că mormintele care s-au deschis sunt cultele moarte. Ce denaturare a Scripturilor! În 1 Tesaloniceni 4 este foarte clar că nu vor învia aceia care trăiesc în timpul acela, ci aceia care au adormit în Hristos. Unii cred că Mirele a venit și acum se desfășoară ospățul nunții. Dacă acesta este deja ospățul nunții, cu toată această confuzie, am fi dus-o mai bine fără el. Unii merg atât de departe încât se roagă “O cer în numele soțului meu Isus Hristos.”

Punând laolaltă aceste lucruri, trebuie să-ți dai seama că duhurile rele au tulburat gândirea acestor oameni. Aceasta n-are nici o legătură cu atitudinea față de un slujitor, dar vom vedea că fiecare doctrină falsă referitoare la a doua venire a lui Hristos nu numai că provine de la duhuri rele, ci chiar de la duhul anticrist. **Învățăături în care se neagă revenirea vizibilă, în trup, a lui Hristos, așa cum a afirmat fratele Branham și cum învață Scriptura, sunt de la duhul anticrist.** “*Prea iubitorilor, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu; și orice duh, care nu mărturisește pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.*” (1 Ioan 4:1-3). În 2 Ioan citim de la versetul 7: “*Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!*”

Aceste versete sunt cu siguranță AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi (Ioan 1:14). Dumnezeu a fost arătat în trup (1 Timotei 3:16). Versetele citate nu vorbesc despre o experiență a credincioșilor, ci despre mărturisirea lor. De aceea nu spune “Orice credincios care nu experimentează pe Hristos venind în trup...” ci spune “orice duh care nu mărturisește că Isus Hristos a venit în trup...” Astfel, oricine mărturisește că Isus Hristos a revenit sau va reveni în alt chip decât trupește, este înșelat de duhul anticrist.

Acest lucru nu s-a schimbat prin simpla vorbire despre descoperiri, răsucind Cuvântul. Aici se afirmă fără nici o umbră de îndoială că orice duh care nu mărturisește că Hristos a venit în chip trupește, nu este de la Dumnezeu. Cu mulțumire în inimă, noi recunoaștem descoperirea deosebită a Cuvântului în timpul nostru. Suntem mulțumitori pentru lucrarea directă a Duhului Sfânt și pentru adunările în care Domnul este prezent așa cum a promis, dar toate aceste lucruri nu constituie cel mai mare eveniment de la sfârșitul acestei epoci: **revenirea Domnului nostru!**

Versetele pe care noi le-am citit sunt în armonie completă cu toate celelalte care vorbesc despre această temă. Același Isus Hristos care a fost născut în această lume și a trăit aici într-un trup de carne, a suferit și a murit, a fost îngropat și a înviat a treia zi, același Isus a mers la cer și se va întoarce în același fel. “*Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.*” (Fapte 1:11b)

În Luca 24:51 citim: “*Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei, și a fost înălțat la cer.*” Nașterea lui Hristos, viața Lui, slujba Lui, totul până la înălțarea la cer și revenirea Lui, nu sunt doctrine ci fapte, evenimente care sunt făgăduite clar în Cuvânt și care s-au împlinit și se vor împlini literal.

Aceia care pun la o parte Cuvântul, să nu pretindă că formează Mireasa-Cuvânt. Domnul nostru ne-a avertizat și a spus: “*Atunci dacă vă va spune cineva: ‘Iată, Hristosul este aici sau acolo să nu-l credeți.’*” (Mat. 24:23) Cum pot oamenii să spună că ei cred Scripturile sau mesajul acestui ceas și apoi să asculte la un predicator care strigă: “Hristos s-a întors! El este aici. Noi suntem la ospățul de nuntă. Noi suntem răpiți!” și așa mai departe? Ascultătorii, fiind înșelați, răspund entuziasmați: “Da, El este aici!” Unde, în deșert? În SUA, Europa, Africa sau Asia? Ce nonsens batjocoritor!

Încă odată trebuie accentuat faptul că fiecare făgăduință legată de a doua venire a lui Hristos va fi împlinită literal. În 1 Tesaloniceni 4:16 citim: “*Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, ...*” – nu o doctrină, nu o explicație, ci același Domn care a mers la cer se va întoarce. În versetul 14 citim: “*Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.*” Unde sunt ei, dacă Hristos s-a întors? Toți cei care au adormit în Isus vor veni cu El și-și vor lua trupurile lor de înviere. Apoi noi cei care suntem în viață vom fi schimbați, și împreună vom fi luați în slavă.

În Ioan 14 Domnul a făgăduit să meargă și să pregătească un loc apoi să se întoarcă și să ne ia în locașurile de sus. În 1 Tesaloniceni 3:13, Pavel afirmă: “*ca să vi se întărească inimile, și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi.*” Aceasta corespunde cu ceea ce tocmai am citit în cap. 4:14. Unde și când s-a întâmplat acest lucru? În versetul 15 Pavel scrie: “*Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.*”

Întreaga temă este foarte clară; un prost n-ar putea greși și un copil ar înțelege. În versetul 17 citim: *“Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”* Toate explicațiile despre acest subiect sunt egale cu zero pentru că sunt doar teorii despărțite de realitate. Dacă predicatorul spune: “Noi suntem răpiți în duhul; cu toții suntem în răpire”, acest lucru n-are nici o legătură cu împlinirea literală a Cuvântului lui Dumnezeu. De fapt este uimitor cât sunt de ignoranți credincioșii față de Cuvântul și planul lui Dumnezeu.

În Apoc. 19:1-10 bucuria celor ce participă la ospățul nunții Mielului se aude în cer, nu în vreun loc de pe pământ. În Filipeni 3:20-21 citim: *“Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-și supune toate lucrurile.”* În Ioan 3:2 Scriptura spune: *“Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.”* Accentul este pus pe faptul că atunci “când se va arăta El...Îl vom vedea.” Aceasta nu se întâmplă prin doctrine și imaginații; aceste lucruri dau naștere numai la confuzie. Aceasta va fi realitatea realităților. Amin!

În Romani 8:23 citim: *“Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.”* Din nou, nu este o doctrină, nu o temă de discuție, este ceva ce se va întâmpla. Până acum fiecare suspină încă. Doar în adunări unii pretind că stau deasupra tuturor lucrurilor, dar ar trebui să-i vedeți la puțin timp după ce adunarea s-a terminat. Unii chiar spun aceleași glume vechi și nu gândesc nimic despre asta.

În 1 Corinteni 15 de la versetul 53 găsim o descriere completă a ceea ce va avea loc la a doua venire a lui Hristos. Să luăm în considerare afirmația: *“Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință.”* Ar putea fi date mult mai multe texte referitoare la această temă. *“Păziți-vă bine să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină. Oricine o ia înainte, și nu rămâne în învățătura lui Hristos, n-are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul.”* (2 Ioan 8-9) Apostolul Ioan n-a fost nepolitic, ci așa cum se știe, a fost plin de dragoste, dar dragoste aceasta era pentru Adevăr. Dacă cineva a pierdut dragostea pentru adevăr, mai rămâne doar o puternică înșelăciune. Ioan merge mai departe și scrie: *“Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă, și să nu-i ziceți: ‘Bun venit!’”* Pe autoritatea acestor versete din 2 Ioan 7-11, ni se interzice să avem părtașie cu oricine nu mărturisește că Isus Hristos a fost descoperit într-un trup de carne și se va întoarce în același trup. Este ușor să predici despre Anticrist și să nu-ți dai seama că duhul anticrist lucrează în toată lumea pe ascuns, înșelându-i pe aceia care au părăsit Adevărul.

Cu cel mai mare respect, noi am publicat cel mai semnificativ eveniment care a avut loc la 28 februarie 1963. Am menționat de asemenea că acel eveniment nu a fost revenirea lui Hristos, nici împlinirea Apocalipsei 10. S-a întâmplat înaintea deschiderii pecetilor, și cartea era încă închisă. Apocalipsa 10 spune că Îngerul cu curcubeul deasupra capului său vine cu cartea deschisă în mână, deci este necesar ca acest eveniment să se petreacă după deschiderea celor șapte peceti.

În Coloseni 1:18 și în alte locuri din Scripturi, Domnul Isus este descris ca și Capul Trupului. Noi, adevărații credincioși, suntem multe mădulare și formăm acel Trup. Dar Hristos este Capul. Dacă priviți la fotografia cu norul, vedeți fața Domnului. De ce nu-L recunoaștem noi ca și Cap care a vorbit prin proorocul Său William Branham? Mai ales de la deschiderea celor șapte peceti, toate mădularele trupului Său, care formează Mireasa Lui, se pregătesc să-L întâlnească pe Mire. Restul nu vor băga în seamă ceea ce spune Duhul bisericilor.

Prin deschiderea pecetilor, răscumpărații au fost introduși în tainele ascunse ale planului de mântuire. Toți cei care aparțin trupului lui Hristos vor recunoaște glasul Lui și Îl vor primi și se vor supune domniei Lui. Doar ei sunt aceia care vor auzi și vor înțelege corect Cuvântul descoperit – favorizați să-L întâlnească în văzduh pe marele Biruitor. Cu inimi mulțumitoare, recunoaștem și respectăm pe Domnul și tot ceea ce a făcut El, dar niciodată nu vom merge mai departe decât El. Ne vom opri acolo unde s-a oprit El și vom spune ceea ce a spus El. Toții fiii și fiicele lui Dumnezeu vor acorda atenție ultimului mesaj și vor rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu.

Clarificare

Datorită zvonurilor împrăstiate pretutindeni, trebuie spus: niciodată eu sau vreun frate din biserica din Krefeld sau din vreo altă biserică, oraș, sau țară, nu am predicat doctrina poligamiei. Pe de altă parte, i-am întâlnit pe aceia care, zâmbind, au întrebat: “Ce crezi despre ‘Căsătorie și divorț’?” Răspunsul meu a fost și va fi întotdeauna acesta: “Eu cred așa cum spune Scriptura, exact cum fratele Branham a prezentat-o.” În asemenea ocazii s-a întâmplat ca aceia care au întrebat, au susținut că eu și frații de la Krefeld învățăm doctrina poligamiei. Acest lucru nu s-a întâmplat, nu se întâmplă, și nu se va întâmpla.

Nu este nevoie ca cineva să predice o altă predică pe tema aceasta. Avem doar nevoie de teamă de Dumnezeu și de respect pentru Cuvântul Său. Fără să-și dea seama, oamenii nu iau în seamă ceea ce Dumnezeu a descoperit de fapt, ci ei continuă să repete vechile gânduri tradiționale. Ceea ce Dumnezeu a vorbit prin Moise, și ceea ce Pavel a scris, poate citi fiecare în sfintele Scripturi. De asemenea, fratele Branham s-a ocupat de acest subiect în mesajul “Căsătorie și divorț.” Niciodată nu am predicat despre asta, și nici nu am de gând s-o fac. Conform propriei sale afirmații, totul a fost “AȘA VORBEȘTE DOMNUL!” nu doar începutul sau sfârșitul. Să nu adăugăm nimic și nici să nu răsucim ceva; nici măcar nu este necesar să comentăm pe tema asta.

Aceasta este cea mai veche problemă și merge înapoi la Eva care a fost sedusă de șarpe și a devenit prima preacurvă (femeie adulteră). Acesta este motivul pentru care Satana încearcă din greu să producă confuzie și să împiedice obținerea clarității în inimile și în gândirea credincioșilor. Dacă în ciuda învățăturii temeinice lucrurile nu sunt clare, atunci se întâmplă așa pentru că Adevărul nu ne-a fost descoperit personal. Dacă pretindem că credem ceea ce a spus Dumnezeu, atunci nu ne putem alege să credem doar ceea ce ne place. Suntem obligați să credem fiecare Cuvânt.

Ca și cu alte învățături, și în acest caz găsim extreme. Unii susțin că au fost reînțorși fizic la starea de dinaintea căderii. Unii chiar învață că femeile vor naște fără durere sau că copiii negri vor rămâne albi. Ei spun: “Hristos ne-a readus la începutul de dinaintea căderii.” Explicațiile sunt date într-un mod multilateral. Dar aceia care propagă sau cred astfel de învățături, știu că este o fantezie, nu o realitate.

Prin harul lui Dumnezeu noi vom așeza fiecare Cuvânt în legătura corectă și dacă suntem sinceri și smeriți, vom înțelege și acest subiect dificil. Din punctul de vedere al lui Dumnezeu, răscumpărarea a avut loc, moartea și iadul sunt biruite. În același timp, încă există moartea și iadul. Conform 1 Corinteni 15:54, moartea va fi înghițită de biruință atunci când această putrezire va trece în neputrezire, și trupul muritor se va îmbrăca în nemurire.

Unii sunt de părere că predica despre căsătorie și divorț a avut numai scopul de a pronunța iertarea pentru toți bărbații și toate femeile care divorțaseră și se recăsătoriseră de mai multe ori. Sigur că acesta a fost un punct foarte important din acel mesaj. O povară mare s-a luat de la aceia care au fost destul de chinuți în conștiința lor și aveau mare nevoie de un răspuns din partea lui Dumnezeu. Ei au primit direct de la Dumnezeu iertarea vorbită printr-o însărcinare dumnezeiască. Eu nu-mi amintesc altă adunare în care inimile să fi fost atinse mai mult, sau în care să fi curs mai multe lacrimi, sau în care să se fi înălțat spre Dumnezeul Atotputernic mai multă laudă din inimi pline de mulțumire și de bucuria iertării.

Cei care citesc predica în duh de rugăciune, vor observa și celelalte lucruri care mai sunt acolo. Unele exemple și expresii folosite sunt greu de înțeles. Există și din aceia care spun că fratele Branham nu a folosit trimiterile biblice corecte; alții spun că predica aceea nu ar fi trebuit publicată niciodată. Dar dacă o privim într-un mod corect, vedem totul luminat de la Geneza la Apocalipsa.

Expunerea are o însemnătate mare pentru noi toți. Să nu analizăm un caz după cum ne place nouă, ci din punctul de vedere al Scripturii. De fapt duhurile sunt despărțite. Nimeni nu poate să continue să umble pe urmele vechi ale cultelor. Suntem siliți să luăm sfintele Scripturi și tot ceea ce a spus fratele Branham, și să primim un răspuns clar de la Dumnezeu. Nu putem merge mai departe în propria noastră încăpățănare sau să pronunțăm judecata noastră personală; trebuie să recunoaștem cartea legii lui Dumnezeu. Păcatul nu este altceva decât călcarea legii lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu ne va declara vinovați pe baza legii și poruncilor lui Dumnezeu.

Iacov 4:12 spune: “*Unul singur este dătătorul și judecătorul Legii.*” El poate judeca numai conform propriei sale cărți a legii. Hristos a fost pus sub lege ca să răscumpere pe aceia care erau condamnați de lege. El a luat blestemul legii asupra Lui, ca noi să putem fi liberi.

Dumnezeu a dat învățături pentru domeniul natural și spiritual în Vechiul Testament și în Noul Testament. Nimeni dintre noi nu poate pretinde că înțelege totul. Să luăm doar două texte, și vom vedea că Domnul a dat un sfat și mai târziu a dat alt sfat, care pentru mintea firească pare o contradicție. În Gen. 2:24 citim: “*De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.*” Acest lucru aparține începutului de dinaintea căderii, exact după ce Eva a fost scoasă din Adam. La acest verset s-a referit Domnul nostru în Matei 19, când a spus: “*Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.*”

Când a dat legea, Domnul a spus în Exod 21:2-10 ce trebuia făcut cu un servitor evreu. În anul al șaptelea el putea fi liber, dar erau acolo niște condiții care astăzi nu ar mai putea fi înțelese: “*Dacă stăpânul lui i-a dat o nevastă și a avut fii și fiice cu ea, nevasta și copiii să fie ai stăpânului lui, iar el să iasă singur.*” Cineva ar putea întreba de ce trebuia ca o familie să fie ruptă în felul acela. Cum putem împăca aceste două texte? Nimeni azi nu ar putea înțelege decizia pe care a luat-o Domnul în cazul acesta. Dacă omul dorea să stea cu soția și cu familia sa, trebuia să rămână cu stăpânul său, și atunci urechea îi era găurită și era însemnat ca rob pentru totdeauna (versetul 6).

Noi înțelegem de ce fratele Branham a trebuit să spună că după cădere a fost făcut un alt legământ. El a dat multe versete ca dovadă. Aceia care ridică tonul spun: “Asta a fost în Vechiul Testament!” Așa este, și mulțumiri lui Dumnezeu că nu este la fel și astăzi. Dar tot timpul, noi întâlnim același Dumnezeu în Cuvântul Lui. Yahweh al Vechiului Testament este Isus al Noului Testament. N-ar trebui ca Domnul, în principiu, să spună același lucru tot timpul într-o problemă atât de vitală?

În Deuteronom 24:1 Domnul a permis bărbatului să dea soției lui o carte de despărțire. Dar nu există nici un loc unde femeia putea să-i dea soțului ei o carte de despărțire. Când Isus a fost întrebat despre aceste texte, a spus în Matei 5:32: *“Dar Eu vă spun că oricine își va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.”* Și în Noul Testament Domnul nu și-a schimbat modelul. El nu permite soției să facă așa ceva cu soțul ei. De aceea fratele Branham a subliniat că trebuie să se rămână în continuitate. Fie în Matei 5:32, sau 19:9, 1 Corinteni 7:10 sau alte locuri, noi vedem clar și în Noul Testament diferența între bărbat și femeie.

Există o singură excepție: dacă o parte este necredincioasă. *“Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sunt legați: Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace.”* (1 Cor. 7:15) Vina va fi a părții necredincioase, nu a fratelui sau a sorei. Probabil că cei doi nu au fost uniți de Dumnezeu. Pavel a fost atât de realist încât nu a spus *“Trebuie să postești și să te rogi”*; ci a scris: *“Căci ce știi tu, nevastă, dacă îți vei mântui bărbatul? Sau ce știi tu, bărbate, dacă îți vei mântui nevasta?”* (versetul 16). Comparați această afirmație cu aceia care eliberează o rețetă ca un farmacist.

Afirmația fratelui Branham *“Un bărbat își poate lăsa nevasta și se poate căsători cu alta, dar o femeie nu-și poate lăsa bărbatul și să se căsătorească cu altul”*, trebuie văzută în lumina Scripturii. Lui i s-a arătat deja din 1933 cum femeile își vor părăsi locul pe care Dumnezeu li l-a dat lor. Trăim într-un timp al emancipării și al mișcărilor pentru drepturile femeii. De-a lungul a aproape 6000 de ani de istorie trebuie să fi fost de neconceput că femeile se vor purta așa cum o fac azi. Mulțumiri lui Dumnezeu pentru toate surorile noastre dragi care au găsit locul corect față de soții lor. Ele nu trebuie să se îngrijoreze deloc cum vor sta în fața Domnului: vor fi fericite și binecuvântate. Ele pot avea cerul pe pământ.

Desigur, posibilitatea divorțului nu a fost o sugestie pentru bărbați, ci doar un lucru permis, în cazul în care acesta nu poate fi evitat. Vai de bărbatul care caută doar o scuză ca s-o facă. Vai de femeia care-l silește să divorțeze. Acele femei care sunt credincioase, să țină cont de faptul că Dumnezeu le-a dat un loc subordonat. Acest lucru este valabil și de-a lungul Noului Testament. Dacă ele părăsesc locul pe care li l-a dat Dumnezeu și încearcă să se ridice peste bărbat, ordinea lui Dumnezeu este deranjată. O femeie care în mod conștient nu se supune soțului ei, se supune inconștient dușmanului. Atunci ea se răzvrătește împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

Domnul le-a avertizat într-un mod serios prin acea predică. Ele să nu creadă că sunt în siguranță pentru că soții lor trebuie să depindă de ele. Domnul vrea să așeze ordinea (rânduiala) Lui în poporul Său, conform Cuvântului. Soțul trebuie să-și ocupe locul său ca și cap al soției, iar pe Hristos, soțul trebuie să Îl recunoască drept Cap al său. O soție care se decapitează nu știe ce face. Câte soții care se pretind credincioase ignoră îndemnul biblic și de fapt calcă în picioare Cuvântul lui Dumnezeu, în vreme ce se cred încă foarte duhovnicești. Ele spun că legea civilă le-a dat această libertate.

Predica fratelui Branham niciodată nu avut drept scop ca bărbaților (soților) să li se dea libertate. Predica aceasta să fie folosită ca toate lucrurile să fie aduse în rânduiala originală dumnezeiască. Moise, Domnul Isus, fratele Pavel și fratele Branham, cu toții au dat bărbatului locul său și soției locul ei. În 1 Cor. 11 citim: *“Bărbatul nu este dator să-și acopere capul, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, pe când femeia este slava bărbatului. În adevăr, nu bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat; și nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.”* (vers. 7-9)

Soțiile trebuiau să aibă părul lung spre a-și arăta supunerea față de soții lor. Acesta este motivul pentru care fratele Branham a afirmat că dacă o soție își taie părul, soțul ei poate divorța și se poate căsători cu alta. Acest lucru arată seriozitatea problemei. *“Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimii”* (1 Samuel 15:23). Gândul nu este nicidecum subjugarea soțiilor. Dar ele trebuie să-și găsească și să-și ocupe locul. Dacă cineva nu este dispus să primească această corectură finală, s-ar putea ca o asemenea persoană să piardă ultima cercetare a lui Dumnezeu asupra poporului Său.

Iubitul nostru frate Branham a fost sută la sută în armonie cu Pavel și cu întreaga Scriptură. El a spus: *“De aceea Dumnezeu nu-I permite să învețe sau să facă ceva în biserică, ci să stea liniștită cu capul învelit.”* Comparați asta cu 1 Timotei 2:11-12 *“Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea. Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere.”* Acesta este ABC-ul pentru toate femeile. Dumnezeu este sfânt, El a rostit fiecare Cuvânt și are intenții bune. El cunoaște motivul și nu trebuie să explice nimănui nimic. Dacă Cuvântul Lui pătrunde în sufletul și în duhul nostru, roada va fi arătată în viața noastră zilnică. Se va descoperi în căsătorie, în familie și în biserică. Noi suntem copleșiți de dragostea lui Dumnezeu, dar înțelegem și cât de serios ne vorbește. La sfârșit totul trebuie adus și reasezat în rânduiala și locul original. Atunci vom vedea în final rezultatul mesajului profetic ce ne-a fost încredințat.

Anul 1985

Prin harul lui Dumnezeu am intrat în anul 1985, știind că făgăduința Lui că va fi cu noi până la sfârșit, nu va da greș. Privind înapoi în 1984 vedem că toate prezicerile au dat greș din nou, într-un mod jalnic. Iulie a fost socotită o lună specială, și întregul an a fost anunțat ca fiind ultimul. Nu pentru că am vrut, ci pentru că trebuia, am

scris în circulare că anul 1977 va veni și va trece și la fel și anul 1984 va veni și va trece, fără a se materializa nimic din ceea ce a prezis cineva.

Sunt sigur că am intrat în chiar ultima perioadă înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. Ar fi bine dacă toți adevărații credincioși și-ar găsi părtășia cu Dumnezeu și părtășia unii cu alții. Toate diferențele care s-au ridicat să fie date la o parte și Isus Hristos și Cuvântul lui Dumnezeu să aibă întâietate în toate lucrurile. Domnul are o pretenție corectă la toți fiii și fiicele care au fost răscumpărați prin sângele Său. Așa cum am clarificat mai înainte, înainte de a experimenta o naștere din nou, sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu trebuie să fie în sufletul nostru ca sămânță. În lumina Cuvântului descoperit al lui Dumnezeu toate experiențele noastre nu contează, decât dacă viața noastră depune mărturie că sufletul nostru este răscumpărat și inima schimbată și că avem natura și calitățile lui Hristos.

Fratele Branham a vorbit despre trei domenii. Mulți sunt unși puternic în al doilea domeniu, în duhul lor, dar trebuie ca sufletul să fie atins. Din această cauză încă vedem atributele omului vechi. Dar acum, de când avem adevărata sămânță a Cuvântului lui Dumnezeu, noi putem și trebuie să fim născuți din nou, nu ca o învățătură, ci să fie o experiență, conform versetelor din Iacov 1:18, și 1 Petru 1:23.

În fiecare trezire, la început, adevărul care a fost vestit a fost și experimentat. Dar apoi nu doar copiii ci și nepoții au ajuns la cunoașterea învățăturii cu mintea lor, dar fără a avea o experiență în inimă. Așa s-a întâmplat cu toate mișcările de la Reformă încoace. Acum noi trebuie să urmărim să nu umblăm pe aceeași cale, și să ne mulțumim cu toate învățăturile despre neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt și așa mai departe, ci să fim siguri că avem experiența care se poate compara cu Cuvântul lui Dumnezeu, mărturisind în viețile noastre că este așa.

Iubiți frați și surori, sunt determinat mai mult ca niciodată înainte să primesc provocarea acestei mari însărcinări. În atâta confuzie este nevoie ca predicile fratelui Branham să fie citite cu atenție. Nu există un mesaj al timpului de sfârșit prin fratele X sau Y. Există numai un mesaj trimis de Dumnezeu printr-un vas ales de El, și anume iubitul nostru frate William Branham. Numai el a fost dovedit de Dumnezeul Atotputernic într-un mod de necontestat.

Noi ne punem încrederea în El, care este mai mult decât capabil să-și aducă poporul înapoi la Cuvântul Său și să ne unească sub un singur Cap: Domnul nostru Isus Hristos.

Aș vrea să mulțumesc din toată inima acelora care au sprijinit această lucrare. Fie ca Dumnezeu să vă răsplătească, fie ca El să deschidă ferestrele cerului și să inunde cu binecuvântările Sale pe aceia care au pus pe primul loc pe Domnul și tot ceea ce este legat de Împărăția lui Dumnezeu, nu doar în cuvinte ci și în fapte. Vă rog amintiți-mă și pe mine în rugăciunile voastre zilnice. Domnul să vă binecuvânteze și să fie cu voi.

Din însărcinarea Sa,
fratele Frank